

ไทย – สังคมไถ่ถอนแผลกลางสมุทร

ตั้งแต่เปลี่ยนแปลงการปกครองแผ่นดินจากสมบูรณาญาสิทธิราชเป็นระบอบประชาธิปไตย เมื่อ ๔ มิถุนายน ปี พ.ศ.๒๔๗๕ เป็นต้นมา ได้มีการยึดอำนาจโดยทหารหลายครั้ง ทุกๆครั้งจะมีเหตุผลซ้ำๆ และ เหมือนๆกันคือ มีการฉ้อราชบังหลวงเป็นหลัก หามีสักครั้งไม่ที่ยึดอำนาจด้วยเหตุผลเพื่อปฏิบัติสังคม ปกป้องพระพุทธศาสนา และ ปกป้องวัฒนธรรมที่ดีของไทย

เนื่องจากข้อหาฉ้อราชบังหลวงเป็นข้อหา ที่พิสูจน์ยาก และต้องใช้เวลาพิสูจน์ในศาลตาม กระบวนการยุติธรรมเป็นเวลานาน กว่าจะรู้ผล ว่าเป็นผู้บริสุทธิ์ก็กลายเป็นจำเลยของสังคม ไปเรียบร้อยแล้ว แต่เมื่อเวลาผ่านไปก็พบว่า คณะผู้มาปราบการฉ้อราชบังหลวงนั้นแหละ คือเหลือบฝูงใหม่ที่จากไปด้วยเลือดที่ได้ดูด ไว้เป่งเต็มท้อง

ส่วนปัญหาสังคมยังอยู่ดีไม่มีใครแตะต้อง คงปล่อยให้ละเหวห่างเฟะเหมือนเดิม ได้เคยนำข้อ เปรียบเทียบอันเฉียบคมของพระพรหมคุณาภรณ์ (เจ้าคุณประยุตฯ) ในเรื่องไก่ในแข่งเทศกาลตรุษจีนมา กล่าวแล้วในบทที่ ๒

แต่คราวนี้ผู้เขียนนึกถึงอีกมุมหนึ่งชนในชาติไทย ที่ได้ตกเป็นเหยื่อผู้มีอำนาจครั้งแล้วครั้งเล่า เสมือนฝูงไก่อยู่บนแพลอยอยู่กลางมหาสมุทร จิกตักกันเองจนตายไปข้างหนึ่ง ส่วนที่ยังมีชีวิตขึ้นอยู่ด้วยความ เมตตาปราณีของฟ้าดิน ต่อเมื่อมีคนเรือแตกรายใหม่ลอยออกมาพบ ถ้าแพไม่ล่ม ไก่ทั้งฝูงไม่อดตายหมด เสียก่อน และยังพอมีเนื้อหนังเหลืออยู่บ้างก็ต้องตกเป็นเหยื่อสังเวทคนเรือแตกหิวกระหายเชือดเป็นอาหาร กินกันต่อไป สรุปคือ อยู่ก็ทะเลาะกันจนตาย รอดก็รอเป็นเหยื่อ

ทุกวันที่ได้อ่านข่าวหรือได้รับทราบข่าวความรุนแรง ข่มขืนแล้วฆ่า รุมโทรมหญิง ปัญหาวัยรุ่นยก พวกติกันเป็นประจำจากสื่อฯ ต้องยอมรับว่ามีความรู้สึกเป็นห่วงลูกหลานของตนเอง จนรู้สึกว่าคุณวันนี้ภัยที่ ไก่ตัวที่สุดน่ากลัวที่สุดคือภัยทางสังคมนี้แหละ

ก็ครั้งแล้วที่เราถูกคนของรัฐฯบอกให้รอดด้วยความหวัง พวกเราชาวไทยก็ยื่นใจรอการแก้ไขปัญหา ที่ได้ขอ ไปด้วยเวลาชั่วชีวิต ส่วนนโยบายแก้ไขปัญหาสังคมยังไม่เคยได้ยินจากนักการเมือง เห็นทีพวกเรา จะต้องนำปัญหานี้มาศึกษา และนำมาพิจารณาเพื่อแก้ไขให้ลูกหลานของเราอยู่ในสังคมนี้อย่างปลอดภัย กันเอง

สังคมไทยทุกวันนี้ เป็นสังคมที่ถูกหลานของเราจะต้องเผชิญและต้องอยู่ด้วยความระมัดระวังตัว มี ชีวิตแต่ละวันเหมือนเดินอยู่ท่ามกลางดงกับระเบิดหรือเดินในป่าต้องระวังสัตว์ร้าย เป็นสังคมที่คุณธรรม เสื่อมโทรมลงทุกวัน เห็นแก่ตัวเอาเปรียบเพื่อนมนุษย์มากขึ้นทุกวัน

ข่าวต่อไปนี้ผู้เขียนนำมาเพื่อให้ประจักษ์ และเป็นกรณีเพื่อเรามาศึกษาด้วยกัน ขอให้ท่านผู้อ่านโปรดใช้ความอดทนอ่านข่าวที่ผู้เขียนได้นำมาเสนอ เพื่อเราจะได้พิจารณาด้วยกัน “สติ” และ “ปัญญา” ตามที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้สั่งสอนไว้

นำหินแค้นโหด มาหลาน 13 ยัดตู้

เช้าวันที่ 18 ส.ค. นาง.....มารดาผู้ตายได้ออกไปทำงานรับจ้างเก็บถั่วในหมู่บ้าน ส่วน ด.ญ.....ลูกสาวแต่งตัวเตรียมไปโรงเรียนตามปกติ กระทั่งเย็นกลับบ้านไม่พบลูกสาว คิดว่าคงจะรับจ้างสอนการบ้านเพื่อนและนักเรียนรุ่นน้องที่โรงเรียน จนมืดค่ำก็ยังไม่กลับมา จึงออกไปตามที่โรงเรียนและบ้านเพื่อนแต่ไม่พบจึงกลับมารอที่บ้าน ตกตึกเกิดหิวได้ลูกไปเอาน้อยหน้าที่บ้านไว้ในตู้เสื้อผ้า เมื่อเปิดตู้ถึงตกใจแทบสิ้นสติ พบลูกสาวกลายเป็นศพ

ผู้ตาย อายุ 13 ปี เรียนชั้น ม.1 ที่บริเวณลำคอกถูกรัดด้วยสายเตารีดลื่นจุกปาก ใบหน้าเขียวคล้ำ เลือดไหลออกจากปากและจมูก ที่อวัยวะเพศพบร่องรอยการร่วมเพศแต่ไม่พบน้ำอสุจิ แพทย์สันนิษฐานว่าเสียชีวิตมาไม่ต่ำกว่า 12 ชั่วโมง

จากการสอบสวนญาติของผู้ตายได้ระบุคนร้ายรายนี้ น่าจะเป็นนายสุรไพ ภูใหม่ อายุ 25 ปี น้องชายของนาง..... พ.ต.ท.สมชาย เชี่ยวชาญ รอง ผกก.สส. ได้นำกำลังออกติดตามตัวจับกุมตัวได้โดยละม่อมขณะนั่งกินข้าว กุมตัวมาเค้นสอบ น้ำชายของผู้ตายยอมรับสารภาพหมดเปลือก

ข่าวจาก นสพ.ไทยรัฐ

๒๐ ส.ค. ๒๕๔๕

6 นร.ชายรุมโทรมเพื่อน นร.หญิงใน ร.ร.

6 นักเรียนชั้น ม.1 โรงเรียนแห่งหนึ่งใน อ.พระพรหม จ.นครศรีธรรมราช ออกอุบายให้เพื่อนหญิงร่วมชั้นขึ้นไปบนอาคารเรียนชั้น 3 หลังเลิกเรียน สบโอกาสจับมัดมิด-เท่า จึงพี๊ดรุมข่มขืนยับ เตรียมข่มขืนซ้ำอีกแต่ครูขึ้นไปช่วยทัน แจ้งตำรวจจับทันคว้น อ้างคิดว่าฝ่ายหญิงแอบชอบและยินยอม

ข่าวจากนสพ. คมชัดลึก

๑๕ ธันวาคม ๒๕๔๕

จนมุมแล้ว ฆาตกรชาดิสต์ ข่มขืน-ฆ่า

คดีฆาตกรรมสยองขวัญ น.ส..... อายุ 45 ปี สาวใหญ่เป็น โรคกล้ามเนื้อแขนขาอ่อนแรง ตกเป็นเหยื่อฆาตกรหน้ากามชาดิสต์ข่มขืนฆ่าวิธการ ใช้น้ำตา เทียนหยดร่างและกัดหัวนมขาดพร้อมดูดเลือด หลังเสร็จภารกิจเอาแท่งเทียนแท่งปักคออวัยวะเพศ ไขข่องแข็งทูปศรัษะและใบหน้าและตายอืดสยอง

ข่าวจากนสพ.ไทยรัฐ

๒๘ เมษายน ๒๕๕๐

ข่มขืนฆ่าแม่บังเกิดเกล้า สำนักผิดเชือดคอตายตาม

พบศพหญิงสูงอายุนอนหงายเสียชีวิตอยู่บนพื้นบ้าน เป็นเจ้าของบ้าน สภาพศพบริเวณอวัยวะเพศ และทวารหนักมีรอยเหมือนถูกข่มขืนเนื่องจากมีบาดแผลฉีกขาด และมีเลือดไหลอยู่ด้านใน

นอกจากนี้ภายในห้องนอนด้านในซึ่งอยู่ติดกับห้องครัว พบศพชายนอนเปลือยกายเสียชีวิตอยู่ภายในมุ้ง อายุ 34 ปี บุตรชายของนาง (ผู้ตาย) สภาพศพพบว่ามึนงงของมีคมเขี่ยเข้าที่ลำคอข้างขวา บาดแผลลึกเหวอะหวะ เจ้าหน้าที่จึงเก็บไว้เป็นหลักฐาน

ส่วนศพของบุตรชาย จากบาดแผลที่พบบริเวณลำคอนั้นคาดว่า เป็นการทำร้ายตัวเอง โดยใช้มีดเชือดคอทางด้านขวา เสียชีวิตมาแล้วไม่ต่ำกว่า 8 ชม. คาดว่าผู้ตายป่วยเป็น โรคประสาท อาจจะก่อเหตุข่มขืนนางผู้เป็นมารดา และคงลงมือรุนแรงจนถึงกับเสียชีวิต และคงจะเกิดความสำนึกผิดที่ทำร้ายแม่ตัวเองจึงใช้มีดปาดคอตัวเองจนเสียชีวิต

ข่าวจาก สำนักข่าวเนชั่น

วันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

อาชีวะตั้งเมืองกรุงรับน้องโหด ใหลิ่งบนกองไฟสาหัส 2 โคม่า 1

รุ่นพี่อาชีวะตั้งเมืองกรุง ชวนรุ่นน้องร่วม 40 คน ไปเที่ยวทะเลประจวบฯ ตกดึกสั่งให้รุ่นน้อง 3 คน กระโดดเอาหัวทิ่มพื้นทราย บังคับให้นอนกลิ้งบนกองไฟจนแผลพุพองไหม้เกรียมถึง 3 ราย เผยหนึ่งในนั้นอาการโคม่า ไม่รู้สึกตัว หลังถูกไฟไหม้เกรียมทั้งตัว ต้องนอนชมในห้องไอซียูรพ.ชลประทาน พ่อแม่รำไให้จ้รุ่นพี่ที่ก่อเหตุรับผิดชอบ

ข่าวจากนสพ. คม ชัด ลึก

วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๐

คลิปโหด! รุ่นพี่ ม.4 รุม ม.3 จิกหัวตบ สลบในโรงเรียน

กรณีที่นักเรียนของโรงเรียนอุโมงค์วิทยาคม ต.อุโมงค์ อ.เมือง จ.ลำพูน กว่า 10 คน รุมทำร้ายร่างกายนักเรียนด้วยกันจนได้รับบาดเจ็บ เข้ารักษาตัวที่โรงพยาบาลนานกว่า 10 วัน เมื่อวันที่ 7 ก.ย. ที่ผ่านมานั้น

พื่อนักเรียนหญิง ม.4 คนแรกเริ่มลงมือทำร้าย ค.ญ..... ที่เหลือก็เฮโลรุมซ้อม มีทั้งกดคอให้นั่งลงกับพื้นแล้วพากันรุมตบหน้า ตะก้านคอ และนักเรียนบางคนใช้กระเป๋าหนังสือทุบกลางหัว กดตัวลงนอนกับพื้นแล้วรุมกระแทกจนสลบมอคาพื้นซีเมนต์ บางคนจิกดึงเส้นผมจนขาดติดมือไป โดยมีนักเรียนคนหนึ่งใช้โทรมือถือถ่ายคลิปวิดีโอไว้ประจานด้วย

ส่วนค.ญ..... หลังฟื้นขึ้นมา ก็ลงไปแจ้งให้อาจารย์ทราบว่าถูกทำร้ายร่างกาย แต่อาจารย์กลับด่าค.ญ..... หาวว่าอยู่ดีไม่ว่าดีชอบหาเรื่อง เจ้าตัวจึงโทรศัพท์ไปแจ้งให้ นาง.....อายุ 47 ปี ซึ่งเป็นมารดา มารับไปรักษาตัวที่โรงพยาบาลลำพูน

ข่าวจาก นสพ.ข่าวสด

วันที่ ๒๑ ก.ย. ๒๕๕๐

ข่าวที่ได้นำมาเสนอจะเห็นได้ว่าเป็นการเสนอแค่การคัดย่อข่าวโดยละเว้นชื่อ นามสกุลผู้เสียหายไว้ไม่กล่าวถึง ส่วนเนื้อหาชานาตานั้นจำเป็นต้องจารึกชื่อลงชาติพันธุ์ไว้ให้เป็นตราอัปยศ เว้นเสียแต่จะได้ตายไปแล้วหรือเป็นแค่ผู้ต้องสงสัยเท่านั้นจึงไม่อยากจะเป็นการจ้องเวรต่อกัน

บางปัญหาเป็นข่าวเก่าปัญหาเดิมๆเช่นนักเรียนยกพวกตีกัน เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นแล้วนับครั้งไม่ถ้วนเป็นเวลาสิบปีที่ไม่เห็นวิแวว่าจะแก้ไขได้ มีแต่ความรุนแรงที่เพิ่มขึ้นประพุดคิดนเหมือนโจรมากขึ้นดังเช่นปัญหานักเรียนยกพวกตีกัน เดี่ยวันนี้พัฒนาเป็นการตั้งใจมาเลียนแบบมือปืนรับจ้าง ดังเช่นข่าวต่อไปนี้

นร.โหดยิงอริตบ สนั่นกรุงฉลองเปิดเทอม

เพิ่งเปิดเทอมวันที่ 2 หนุ่มเทคโนโลยีบาง กะปิ ยืนรอรถเมล์กับเพื่อน ถูก มือปืนซอ้นรถจยย. ชักลูกซอง ยิงใส่ตายอนาค ส่วน เพื่อนที่อยู่ด้วย ได้รับบาดเจ็บอีก2 คน

ผู้ตายกับเพื่อนรวม 5 คน มาขึ้นรอรถประจำทางเพื่อเดินทางไปโรงเรียนตั้งแต่ 6 โมงเช้า ระหว่างจับกลุ่มคุยกันอยู่นั้น ได้มีรถจักรยานยนต์ ยี่ห้อฮอนด้า ไม่คิดแผ่นป้ายทะเบียน คนซ้อนท้ายสวมเสื้อยืดสีน้ำเงิน มีตราสัญลักษณ์ของโรงเรียนเทคโนโลยีแห่งหนึ่งย่านร่มเกล้า ใส่หมวกแก๊ป ซี่มาจอดห่างกลุ่มผู้ตายราว 10 เมตร จากนั้นคนซ้อนท้ายได้ลงจากรถเดินมาแล้วชักปืนลูกซองยิงใส่กลุ่มนักเรียนที่ไม่ทันระวังตัว 1 นัด ก่อนวิ่งขึ้นซ้อน ท้ายรถจักรยานยนต์หนีไป

พ่อของผู้ตาย ทราบเรื่องรีบเดินทางไปดูศพลูกชาย ก่อนกล่าวทั้งน้ำตาว่า ได้ยินข่าวนักเรียนอาชีวะ
ยกพวกตีกันมานาน รู้สึกหวั่นเหมือนกัน กลัวจะเกิดกับครอบครัว พอลูกเรียนจบปี 1 จึงคิดวางแผนกันจะ
เปลี่ยนที่เรียนใหม่ แต่เห็นว่าเพิ่งเปิดเทอมเลยเปิดโอกาสให้เรียนไปก่อน ไม่คิดว่าจะเกิดเหตุการณ์เลวร้าย
แบบนี้ ทั้งที่ลูกเป็นคนดี ไม่เคยมีเรื่องกับใคร กลับบ้านตรงเวลา

ข่าวจาก นสพ.ไทยรัฐ

วันที่ ๐๘ มิ.ย. พ.ศ.๒๕๔๘

เมื่อผู้เขียนได้อ่านข่าวข้างต้น ความรู้สึกของ
ผู้เขียน เหมือนกับว่าตนเองกำลังอยู่ท่ามกลางโลกที่
ถูกรอบครองโดยสัตว์เดรัจฉานหรืออยู่ท่ามกลาง
ฝูงชาตานิในนรกอเวจี

เหตุการณ์แบบนี้ได้เกิดขึ้นแล้วเกิดขึ้นอีก
ยิ่งรุนแรงมากขึ้นวิบัติการมากขึ้น ผู้เขียนจำเป็นต้อง
ยกมากล่าวเพราะกำลังจะพูดถึงปัญหาสังคมไทย
ในปัจจุบันที่อยู่ในสภาพ “นรกแตก”

เรา (คนไทยทุกคน) จะต้องทนอยู่ในสังคมนี้
ด้วยความจำยอมเช่นนั้นหรือ? ผู้เขียนเป็นอีกผู้หนึ่งที่อยู่ดูโลกนี้มากกว่าหกสิบปี ได้เห็นความรุนแรงที่มีมาก
ขึ้นๆ ได้เห็นความอำมหิตคำมีดของจิตเปรียบดังวิญญาณของสัตว์ที่เข้ามาสิงสู่ในร่างมนุษย์

เรา (คนไทยทุกคน) อยู่ในสังคมนี้ด้วยเป็นแผ่นดินเกิด และหวังจะฝากเก้าฐลึขงสังขารไว้กับ
แผ่นดิน และตั้งใจว่าจะฝังรกราก ทะนุบำรุงดูแลสังคมนี้ให้ลูกหลานได้อยู่อย่างสงบสุข มิได้หวังว่าสังคมนี้
จะดีเลิศแต่ไม่ปรารถนาที่จะอยู่ร่วมกับสัตว์นรกดังเช่นทุกวันนี้

ก็สิบปีแล้วที่ปัญหาจากยกพวกตีกันพัฒนาเป็นการฆ่าเลียนแบบมือปืนรับจ้างแต่ทางการแก้ไขไม่ได้

ท่านผู้อ่านใคร่ครวญบ้างไหมว่า พวกเราพ่อแม่ของเด็กต้องทนอยู่ ทนมองเหตุการณ์ที่เกิดกับลูก
หลานของตนจนกว่าจะตายจากไป หรือจะร่วมกันหาทางแก้ไขปัญหา?

ถ้า “เรา” (ผู้อ่าน) จะเดินหน้าแก้ไขปัญหาเพื่อลูกหลานของเรา ก็ควรที่จะพิจารณาตัวเราเองเป็น
อันดับแรก ดูว่าตัวเราเองได้ทำอะไรผิดไปหรือเปล่า?

พอกันที !..ที่จะฝากความหวังไว้กับทางการบ้านเมืองว่าจะแก้ไขปัญหาลำนี้ให้

ยิ่งเมื่อเห็นคำตอบจากการวิเคราะห์ปัญหาของผู้ที่เกี่ยวข้องแล้ว (จะมีการอ้างถึงต่อไป) ให้รู้สึกเป็นห่วง สงสัยว่าอีก ๕๐๐ ปี ก็แก้ไขไม่ได้

ประเทศไทยที่รอดอ้างว่าเป็นการปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตย ถ้าประชาชนไม่ตื่นรน ไม่ลงมือไม่รวมหัวร่วมคิดในการแก้ไขปัญหา ชีวิตของพวกเขาและลูกหลานของพวกเขาจะต้องเสี่ยงอยู่กับปัญหาเหล่านี้ต่อไป

ดังนั้น พลังประชาชนนี้แหละที่จะร่วมกันคิดและศึกษาปัญหาของแผ่นดินกันเองให้ได้เห็นกันชัดแจ้ง ให้ได้เกิดปัญญาในตัวคนเป็นอันดับแรก เพื่อจะได้รู้ทั่วกันว่า “คนไทยไม่โง่” ส่วนท่านผู้ทรงเกียรติจะเห็นด้วยหรือไม่แล้วแต่ท่านผู้เจริญเถิด

เกิดอะไรขึ้นกับสังคมไทย

ทุกครั้งที่เกิดคดีความรุนแรงไม่ว่าจะเป็น การรุมโทรมหญิง ฆ่าข่มขืน รับน้องโหด หรือนักเรียนถ่ายคลิปวิดีโอประจานกัน พวกเรา.. ประชาชนอยู่ในสถานะเหมือนผู้ชมนั่งชมละคร ที่มีแต่ละฝ้ายออกมาแสดงซาบซึ้งเห็นอกเห็นใจ รู้ปัญหา สวมบทบาทแม่พระพ่อพระ ผู้ทรงคุณธรรม แสดงภูมิรู้พระไตรปิฎก กันอย่างสุดฤทธิ์สุดเดช ออกความคิดความเห็นหลากหลาย แสดงวิสัยทัศน์ ผ่านสื่อโทรทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์ ผู้เขียนทนดูบ้างไม่ทนดูบ้าง ฝืนอ่านบ้างไม่อ่านบ้างเพราะเรารู้สึกว่า “เล่นไม่นานเดียวก็เลิก” ก็ไม่ผิดที่คาดไว้ ในที่สุดก็....ลาโรง

ถึงอย่างไรก็ต้องมองในแง่ดีว่า ยังมีองค์กรที่ได้ตั้งใจศึกษาปัญหาความรุนแรงของสังคมที่ได้เกิดขึ้น และได้บันทึกเป็นรายงานไว้เป็นเรื่องเป็นราวน่าสนใจ ผู้เขียนจะขอนำความคิดเห็นจากความพยายามและความตั้งใจที่จะแก้ไขปัญหามาขององค์กรผู้ปรารถนาดีต่อสตรีและเยาวชนเหล่านั้น มาศึกษากัน

สถิติจากหัวข้อ สถานการณ์ความรุนแรงของผู้หญิงไทย ในรายงาน การรณรงค์เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาคความรุนแรงต่อสตรี : ความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับองค์กรเอกชนโดย คุณชนวดี ทำจิ้น จากมูลนิธิเพื่อนหญิง ได้ประมวลไว้ดังนี้

ความรุนแรงที่กระทำต่อผู้หญิงและเด็กที่มีแนวโน้มสูงขึ้นนี้ ชี้อัดได้จากสถิติขององค์กรต่าง ๆ ได้แก่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ได้สรุปคดีความผิดเกี่ยวกับเพศในช่วง พ.ศ.2528-2538 มีจำนวน 31,736 คดี หรือเฉลี่ยวันละ 9 คดี ปัจจุบันเฉลี่ยวันละ 10 คดี

จากการรวบรวมข่าวข่มขืนและอนาจาร จากหนังสือพิมพ์ 5 ฉบับ ได้แก่ มติชน ไทยรัฐ เดลินิวส์ ข่าวสด และกรุงเทพธุรกิจ ระหว่าง มกราคม-มิถุนายน 2542 มีจำนวน 112 กรณี เป็นกรณีข่มขืนมากที่สุด 68% รองลงมาคือรัมโทรม 12% ข่มขืนและฆ่า 11% และยังพบว่าผู้กระทำความผิด และผู้ถูกกระทำส่วนใหญ่อายุ น้อยลง คืออยู่ระหว่างอายุ 16-25 ปี และ 0-15 ปี ตามลำดับ

**

จาก สถิติเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรี (การข่มขืน) โดย ดร.อังกาบ กอศรีพร สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ให้ข้อคิดเกี่ยวกับสถิติของสหรัฐอเมริกากับประเทศไทยไว้ว่า ในประเทศ สหรัฐอเมริกา มีสถิติว่าสตรีถูกข่มขืน 1.3 รายต่อหน้าที่ 78 รายต่อชั่วโมง 1,872 รายต่อวัน 56,160 รายต่อเดือน และ 683,280 รายต่อปี (<http://ww.cs.utk.edu>) ในประเทศไทยสถิติจากกรมตำรวจแสดงว่าสตรีไทยถูกข่มขืน 10.73 รายต่อวันในปี พ.ศ. 2542 ความแตกต่าง ของสถิติของทั้งสองประเทศขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย เช่น ค่านิยมของคำว่า "ข่มขืน" ต่างกัน สหรัฐอเมริกามีค่านิยมและประเภทของการข่มขืนมากกว่าของไทย ความเต็มใจของผู้ถูกข่มขืนที่จะแจ้งความ แต่ความแตกต่างที่สำคัญคือประชากรของสหรัฐอเมริกามีจำนวนมากกว่าของไทยมาก และจึงทำให้ตัวเลขสถิติเช่นนี้ ความจริงแล้วไม่เหมาะสมที่จะนำมาเปรียบเทียบกัน ระหว่างประเทศ

**

คุณธนวดี ทำจิ้น จากมูลนิธิเพื่อนหญิง ได้รายงาน หัวข้อ ความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับองค์กร สตรีในการรณรงค์เพื่อสร้างค่านิยมใหม่ ไว้ใน “การรณรงค์เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาคความรุนแรง ต่อสตรี” : ความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับองค์กรเอกชน” ซึ่งผู้เขียนได้คัดย่อบทรายงานในส่วนที่สำคัญไว้ ดังนี้

จากสภาพของปัญหาที่นับวันจะรุนแรงสูงขึ้น องค์กรสตรีในเมืองไทยจึงได้มีการร่วมมือกันเพื่อการ รณรงค์ต่อปัญหาความรุนแรงในรูปแบบของคณะทำงานเพื่อสิทธิมนุษยชนของสตรี ซึ่งประกอบไปด้วย มูลนิธิเพื่อนหญิง มูลนิธิผู้หญิง ศูนย์พิทักษ์สิทธิหญิงบริการ มูลนิธิศูนย์ฮอทไลน์ สมาคมส่งเสริมสถานภาพ สตรีฯ โครงการสตรีและเยาวชนศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กลุ่มบูรณาการแรงงานสตรี เครือข่าย ผู้หญิงกับ รัฐธรรมนูญ กลุ่มอัญจารี คณะกรรมการเผยแพร่และส่งเสริมงานพัฒนา ชุมชนริมทางรถไฟสาย ทำเรือ และกลุ่มเยาวชนไม้ขีดไฟ

เพื่อให้ปัญหาคความรุนแรงต่อสตรีในสังคมไทยได้รับการแก้ไขในฐานะที่รัฐบาลไทยได้แสดง เจตนาารมณ์ และมีพันธะสัญญาตามแผนปฏิบัติการเพื่อความก้าวหน้าของสตรี รัฐบาลจึงควรนำแนวทางจาก แผนปฏิบัติการนี้มาสู่การปฏิบัติอย่างเร่งด่วน โดยมีประเด็นสำคัญ ตามแผนปฏิบัติการดังนี้

1. จัดให้มีบ้านพักและการบรรเทาทุกข์แก่เด็กหญิงและสตรี ที่ได้รับความรุนแรง รวมทั้งบริการทาง การแพทย์ การให้คำปรึกษาด้านจิตวิทยา และอื่น ๆ
2. รัฐควรจัดให้มีการศึกษาภาพรวมปัญหาความรุนแรงต่อสตรีเนื่องจากการขาดข้อมูล
3. รัฐควรจัดสรรงบประมาณที่เพียงพอ

4. พัฒนาโครงการและกระบวนให้การศึกษาและยกระดับจิตสำนึกว่า การใช้ความรุนแรงต่อสตรี จัดเป็นอาชญากรรมอย่างหนึ่ง
5. จัดให้มีการศึกษาอบรมให้ข้อมูลแก่เด็กหญิงและเด็กชาย และสมาชิกในสังคมให้รับรู้ถึงผลกระทบ อันเกิดจากความรุนแรงในครอบครัว ในชุมชนและในสังคม
6. ยกระดับสำนึกของสื่อมวลชนในเรื่องความรับผิดชอบที่จะส่งเสริมภาพลักษณ์ของสตรี และบุรุษที่ ต่างออกไปจากแบบแผนเดิม ๆ รวมทั้ง ขจัดรูปแบบการนำเสนอของสื่อมวลชนที่นำไปสู่ความ รุนแรง

ผลการประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 29 มิถุนายน 2542 มีมติว่า

1. เห็นชอบมาตรการแก้ไขปัญหาคความรุนแรงต่อสตรี และให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการตาม มาตรการดังกล่าวตามที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเสนอ โดยให้สำนักงานปลัดสำนัก นายกรัฐมนตรี (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ) ติดตามผลการ ดำเนินงานด้วย ทั้งนี้ ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติรับข้อสังเกตของคณะรัฐมนตรีไปพิจารณา ดำเนินการ ดังนี้
 - 1.1 สำนักงานตำรวจแห่งชาติควรจัดให้มีการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งทำหน้าที่สอบสวน เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง และให้กระบวนกรสอบสวนเกี่ยวกับปัญหาคความรุนแรงที่ เด็กและสตรีประสบมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
 - 1.2 สำนักงานตำรวจแห่งชาติควรเข้มงวดกวดขันในการป้องกันและปราบปรามโศกณิเด็ก
2. เห็นชอบให้กำหนดเดือนพฤศจิกายนของทุกปีเป็น "เดือนรณรงค์ยุติความรุนแรงต่อเด็กและสตรี" และขอความร่วมมือไปยังหน่วยงาน ของรัฐที่เกี่ยวข้องผลักดันตามนโยบายดังกล่าว

นอกจากนี้ในรายงาน “การรณรงค์เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาคความรุนแรงต่อสตรี : ความร่วมมือ ระหว่างภาครัฐกับองค์กรเอกชน” โดย ธนวิดิ ทำจิน มูลนิธิเพื่อนหญิง ได้ยอมรับว่า เหตุการณ์ได้ทวี ความรุนแรงมากขึ้นและได้มีความเห็นว่า

“ปัจจัยสำคัญที่ทำให้ปัญหานี้ดำรงมาถึงทุกวันนี้คือ ทักษะคดีและค่านิยมที่มองผู้หญิงเป็นวัตถุทาง เพศ เป็นเพศที่อ่อนแอกว่า อีกทั้งเห็นว่าปัญหาเหล่านี้เป็นเรื่องส่วนตัว เป็นเรื่องภายในครอบครัว เป็นเรื่อง ไม่ร้ายแรงไม่ว่าจะเป็นพฤติกรรมของบุคคล ทั้งที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องหรือไม่เกี่ยวข้อง รวมถึงด้วยทฤษฎีหมาย ในปัจจุบันที่ไม่ถูกบังคับใช้อย่างจริงจัง”

“ทุกคนในสังคม และชุมชนต้องมีส่วนร่วมปกป้องพิทักษ์ผู้หญิงและเด็ก” (เป็นการขอความ ร่วมมือ....ผู้เขียน)

ตัวเรา

- ไม่เป็นผู้กระทำรุนแรงหรือใช้ความรุนแรงในการแก้ไขปัญหา โดยการเคารพในเนื้อตัวร่างกายของผู้หญิง ไม่ทุบตี ข่มขืน เชื้อมั้นและเคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่เท่าเทียมกัน ไม่ว่าหญิงหรือชายเมื่อพบพฤติกรรมหรือเหตุการณ์ความรุนแรงช่วยระงับหรือแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ครอบครัว

- สร้างสายสัมพันธ์ที่อบอุ่นภายในครอบครัว
- พ่อแม่ผู้ปกครองเป็นตัวอย่างที่ดีให้ลูกหลาน ในการใช้สติ และเหตุผลในการแก้ไขปัญหา รับผิดชอบร่วมกัน ไม่นอกใจคู่ครอง

โรงเรียน

- มีหลักสูตรการเรียนการสอนเกี่ยวกับสิทธิสตรี
- ครู อาจารย์ให้ความสำคัญปัญหาความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับผู้หญิงและเด็ก และเป็นที่พึงยามมีปัญหาได้
- ครู อาจารย์เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักเรียน ไม่ใช่สถานภาพความเป็นครูล่วงละเมิดทางเพศนักเรียน

สถานีตำรวจ

- มีพนักงานสอบสวนหญิง และห้องสอบสวนเฉพาะประจำทุกสถานี
- เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีอคติทางเพศ และมีความตระหนักถึงการกระทำรุนแรงต่อผู้หญิงว่าเป็นอาชญากรรม มีความผิดตามกฎหมายอาญา

โรงพยาบาล

- มีศูนย์ช่วยเหลือผู้หญิงและเด็กในภาวะวิกฤติที่ให้บริการตลอด 24 ชั่วโมง และทำงานแบบสหวิชาชีพ

วัด

- เป็นที่กล่อมเกลาจิตใจให้หยุดพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหา และเป็นที่พึ่งของคนในชุมชน

อีกหนึ่งมุมมองของกรรมการสิทธิมนุษยชน ได้มองปัญหาความรุนแรงของสังคมไทยไว้ดังนี้

นายสุทิน นพเกตุ กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ในฐานะประธานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนศึกษา กล่าวในการสัมมนา “อาชีวศึกษากับการเรียนรู้เรื่องสิทธิมนุษยชน” ว่า

ปัญหาการใช้ความรุนแรงหรือปัญหาเด็กนักเรียนอาชีวะชกพวกทำร้ายกัน ได้รับบาดเจ็บหรือเสียชีวิต ต้องมองที่รากของปัญหาว่า เกิดจากตัวอย่างความรุนแรงตั้งแต่ในครอบครัว ชุมชน และ โรงเรียน

.....

ผมอยากให้กระทรวงศึกษาธิการมารับเรื่องราวสิทธิมนุษยชนเข้าสู่หลักสูตรการศึกษา เพราะการละเมิดชีวิตผู้อื่นแม้แต่พ่อแม่ละเมิดลูกยังทำไม่ได้

จาก “สอนสิทธิฯ ลดรับน้องรุนแรง”

เว็บไซต์ข่าวสด (Th)

๕ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๔๕

เอาละครับ ตั้งแต่เริ่มต้นอักษรแรกของบทนี้จนกระทั่งถึงบรรทัดสุดท้ายก่อนบรรทัดนี้ ทั้งหมดท่านผู้อ่านอย่าได้คิดว่านั่นคือข้อสรุป หรือ คำตอบ หรือ หนทางแก้ไขปัญหาเหล่านี้

ในความเป็นจริงแล้วทั้งหมดล้วนเป็น โทษของปัญหาสังคมที่เรากำลังพูดถึงอยู่ทั้งสิ้น ข้อสรุปได้จากมูลนิธิต่อเนื่องว่า ปัญหาความรุนแรงที่เกิดขึ้นในสังคมเหล่านี้ เกิดจาก

๑. ครอบครัว ชุมชน และ โรงเรียน
๒. กฎหมายปัจจุบันมิได้บังคับใช้อย่างจริงจัง
๓. สื่อมวลชนขาดจิตสำนึก
๔. ประชาชนขาดความรู้ว่า “การใช้ความรุนแรงจัดเป็นอาชญากรรมชนิดหนึ่ง”
๕. ขาดงบประมาณอุดหนุนจากรัฐฯ

โทษมีอยู่ว่า ถ้าหากได้รับการสนับสนุนและแก้ไขหมดทั้ง ๕ ข้อ แล้วปัญหาจะหมด หรือ ทุเลาลงหรือไม่?

ผู้เขียนขอตอบว่า ไม่!

ตราบดีที่ยังมีวัฒนธรรมยาพิษที่ไหลเข้าโดยมิได้เตรียมฉีดวัคซีนภูมิคุ้มกันให้กับเยาวชน ก็หมายถึงปัญหายังคงมีต่อไป

วัฒนธรรมยาพิษ

ทุกวันนี้ วัฒนธรรมยาพิษจากโลกตะวันตกกำลังไหลเข้าสู่สังคมไทยเป็นเรื่องที่รัฐฯมีอำนาจควบคุมได้แต่ไม่ควบคุม แถมยังไม่รู้จักให้วัคซีนและจัดมาตรการป้องกันเยาวชนของเราอีกด้วย

ธุรกิจที่เป็นยาพิษต่อเยาวชนเหล่านี้เติบโตเร็วมาก ดูเหมือนว่าไม่มีอำนาจรัฐฯใดเข้าไปควบคุมหรือสกัดให้อยู่ในขอบเขตที่พอเพียง ธุรกิจเหล่านี้ผุดขึ้นมาแข่งขันกันเองแทบทุกหัวระแหง ช่างคิดช่างสรรหาช่องทางมาหากินบนความหายนะของสังคมไทย

อินเทอร์เน็ตมีไว้เพื่อการศึกษา ก็มีคนคิดเอาอินเทอร์เน็ตมาหากินให้เด็กเล่นเกมส์ - ดูเว็บโป๊ - แชต (ใช้พิมพ์ตัวอักษรเจรจาโต้ตอบแทนการพูด) จนเป็นคดีต่อลวงกันมาแล้ว

ผับ เทค คาราโอเกะ สถานเริงรมย์ เปิดกันเป็นดอกเห็ด นำดารามาเสนอหน้า ชักชวน ไปเยือนผ่านจอโทรทัศน์

สถานบันเทิงที่แสนจะหรูหรา มีดาราคณดังมาชักชวน ช่างยั่วกิเลสวัยรุ่นที่อยากจะกระทบไหล่ดาราสีเสียดจริง

ท่านผู้อ่านคิดว่าแก้ไขปัญหาและปกป้องเยาวชนด้วยวิธี “ควบคุมสถานเริงรมย์เหล่านี้มิให้เปิดเกินเวลา แต่ไม่ควบคุมจำนวนและความเหมาะสมของพื้นที่ดำเนินธุรกิจจะแก้ปัญหาดังกล่าวได้หรือไม่?”ตอบในใจก็ได้

นั่นแหละหนทางแก้ไขปัญหาคงคนของรัฐฯเขาละ!

เจ้าหน้าที่ผู้รักษากฎหมายที่เฝ้าระวังไม่ให้เด็กอายุต่ำกว่า ๑๘ ปีเข้าใช้บริการ มิใช่เจ้าหน้าที่ที่จะต้องมีอำนาจกฎหมายเพียงอย่างเดียว จิตสำนึกต้องเปี่ยมในธรรม มีความเป็นห่วงเยาวชนของชาติดังลูกหลานของตนเองมากกว่าการหาผลประโยชน์เข้าตัว

ขอลถามว่าทางรัฐฯได้โปรแกรมธรรมะเข้าสู่จิตใจสำนึกของเจ้าหน้าที่หรือไม่? จริงจัง ถึห่าง มากน้อยแค่ไหน?

ขณะนี้สถานเริงรมย์บางแห่งใช้เงินทุนน้อยรายล้าน ซึ่งมีสิทธิที่จะเป็นพันล้าน ได้ถ้าเป็นธุรกิจแบบรวมห่อ (สถานเริงรมย์ครบวงจรหรือที่เรียกว่า คอมเพล็กซ์) บวกกับท่านผู้มีอำนาจพิจารณาแบบมั่งง่ายเข้าเข้าไปอีก เส้นทางธุรกิจแบบนี้ล้วนเป็นดำเนิน โดยผู้มีอิทธิพลทั้งสิ้น ในอนาคตมีสิทธิที่จะต้องย้ายวัดหรือโรงเรียนหนีแน่นอน

เป็นความเคราะห์ร้ายลูกหลานของเราหนักเข้า ไปอีก ถ้าเจ้าของธุรกิจลงเลือกตั้งผ่านเข้าเป็น ส.ส.นั่งเก้าอี้รัฐมนตรีเสียเอง สังคมไทยเราจะไปทางไหนก็คิดกันเอาเอง ผู้เขียนเชื่อว่าสกัดกันไม่สำเร็จเพราะพลังเงินและอิทธิพลมีพลังกว่ามากมาย ผู้ลงคะแนนเสียงบางคนชอบที่พูดมันส์ แฉระเบิด หรือมีประชาชนไม่น้อยที่หลงคารมแล้วอยากลอง

ช่วงต้นปี ๔๘ เคยเกิดกรณีเปิดอาบ อบ นวดใหม่ใกล้โรงเรียนที่ถนนรัชดาภิเษก กทม. ผู้ลงทุนอ้างว่าได้ลงทุนเฉพาะอาคารกว่า ๒๗๐ ล้านบาท หลังจากที่เป็นข่าวใหญ่โตกันไปได้กันมาอยู่หลายเดือน ไม่นานก็ว่ากันค้ำเพราะคุณธรรมที่เห็นอาบอบนวดอยู่ใกล้โรงเรียน หรือองค์กันเองเพราะผลประโยชน์ไม่ลงตัว ในที่สุดเปิดดำเนินกิจการไม่ได้ ดังนั้นอย่าได้ขำใจว่าธรรมะจะต้องชนะอธรรมเสมอไป ฝ่ายธรรมะที่มีความปรารถนาดีต่อสังคมพ่ายแพ้ผู้มีอำนาจรัฐฯมามากแล้ว มีสิทธิที่จะแพ้ได้อีกในอนาคตถ้าสังคมอ่อนแอ

เบ้าหลอมสังคม

ท่านผู้อ่านลองย้อนกลับไปอ่านหัวข้อ ทุกคนในสังคมและชุมชนต้องมีส่วนร่วมปกป้อง พิทักษ์ ผู้หญิงและเด็ก จะเห็นว่า ตัวเรา ครอบครัว โรงเรียน สถานีดำรง โรงพยาบาล วัด สังคม และ ชุมชน สถาบันต่างๆ ที่ได้รับการขอร้องนั้นถูกต้องและสำคัญทั้งหมด

ที่ต้องชมและปรบมือให้ คือ เห็นความสำคัญของ วัด หรือ ศาสนา

แต่.....กลับมาใช้ผิดช่วงเวลา เพราะเท่าที่ตั้งเป้าหมายไว้คือ ได้ใช้สถาบัน “วัด” เพียงเพื่อ “หยุด” พฤติกรรมการใช้ความรุนแรง

หมายความว่า ได้นำศาสนามาใช้ในตอนปลายของเหตุหวังเพียง “หยุด” เมื่อปัญหาได้เกิดขึ้นแล้ว ถ้าจะไม่คิดว่าเป็นการมองในแง่ร้ายก็ต้องบอกว่าปัญหาได้ฝังลึกจนยากที่จะแก้ไข

ไม่อยากกล่าวว่ามี ไม่มี แต่ขอกล่าวว่าจะมีสักที โรงเรียนที่ตอกย้ำ จัดกิจกรรม นำพุทธธรรมมาสู่จิตใจได้ สำนึกเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้เยาวชนของเรา

ในที่สุด สถาบันพุทธศาสนาจะต้องกลายมาเป็นผู้รับกรรม กลายเป็นกระ โโดนเช่นเดียวกับ กฎหมาย ที่โดนข้อหาว่าอ่อนด้อยจนควบคุมสังคมไม่อยู่หมัด หรือเจ้าหน้าที่ไม่เอาจริงกับการบังคับใช้กฎหมาย และ ครอบครัวไม่มีประสิทธิภาพนั่นเอง

ธรรมะของพระพุทธองค์จะต้องเข้าไปร่วมแก้ไขปัญหาทุกปัญหา ร่วมเกล้าจิตใจตั้งแต่เยาว์วัย เมื่อ เยาวชนโตขึ้นประเทศชาติจะได้สถาบันครอบครัวที่เข้มแข็ง พร้อมที่จะสอนให้บุตรหลานตนเองพร้อมที่จะ คู่กับกิเลส เปรียบดังเป็นเบ้าหลอมที่ตีมีผลผลิตไม่ผิดแบบที่ตั้งใจไว้

พวกเราห่างจากพุทธธรรมที่เคยทำให้พวกเราเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ใน “สติ” และ “ปัญญา” มานานแสนนาน นานจนชาติพันธุ์ของเราได้ถดถอยห่างจากความเป็นมนุษย์ไปทุกขณะ ห่างจนลืมนิสัยพระธรรมที่ ทำให้ชีวิตสงบเย็น ลืมไปว่าการหลอมหรือคัดแต่งมนุษย์นั้นต้องใช้ “ไฟเย็น”

เบ้าหลอมมนุษย์ (ครอบครัว) ก็ต้องผ่านการหลอมจากไฟเย็นมาก่อน มนุษย์จึงจะมีความงดงามสม ส่วน ทนทานต่อมลภาวะ (ภาวะแวดล้อมที่เป็นกิเลส) ที่คอยกัดกร่อน

แต่ที่ผ่านมามีได้ว่าเยาวชนของเรามาจากการ “หลอมผิดเบ้า”

น่าเสียดายที่ยังไม่เห็นอย่างชัดเจนว่า ทางบ้านเมืองจะนำปัญหาความรุนแรงในสังคมไปปรึกษา สถาบันพระพุทธศาสนา หรือ เชิญองค์กรพระพุทธศาสนามาร่วมแก้ไขปัญหา แต่เท่าที่เห็นก็มีแต่นักวิชาการมุสลิมแทรกตัวเข้ามาอยู่ทุกองกรณ์ของรัฐฯ ที่เห็นกันอยู่ได้รับเชิญออกมาให้ความเห็นปัญหา สังคมทางโทรทัศน์กันอยู่บ่อยๆ

ครั้งหนึ่งนักวิชาการชาวพุทธได้ระบุว่า ‘พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติ’ ลงในตำราเรียน แต่ถุณักวิชาการมุสลิมค้านจนต้องลบข้อความนี้ออก (**ขยายความประเด็นนี้ผนวกอยู่ที่ท้ายบท)

การที่จะหล่อหลอมคุณธรรมให้กับเยาวชน จะต้องมาพร้อมกับการสกัดการขยายตัวของตัวก่อกิเลส ที่เป็นมลภาวะทางสังคม

แต่ถ้าปล่อยหรืออนุญาติให้เปิดคิสโก้เทค ร้านเกมส์ สถานเริงรมย์ที่เป็นมลภาวะทางวัฒนธรรม เหล่านี้ขยายตัวเต็มบ้านเต็มเมืองจนครอบงำเยาวชนให้เสียผู้เสียคน โดยที่ไม่สนใจจะหล่อหลอมเยาวชน สร้างเยาวชนใหม่ด้วย ไฟเย็น น่าเปรียบได้กับเป็นการกัก “พุทธธรรม” ให้อยู่แค่นออาณาเขตไบเบสมา

การที่ห้ามพระภิกษุสงฆ์ในพุทธศาสนายุ่งกับทางโลก แต่มีนักวิชาการมุสลิมนั่งอยู่เต็มสภา ผู้แทนราษฎรคอยออกกฎหมายเอื้อโอกาสศาสนาของตนเอง แสดงว่าท่านผู้มีอำนาจตั้งใจจะบอนไซพุทธศาสนานั้นเอง

ท่านผู้อ่าน โปรดได้พิจารณาเถิดว่า หลังการยึดอำนาจ ๑๕ กันยายน พ.ศ.๒๕๔๘ เราถูกยึดเยียดผู้ที่อ้างว่าเป็นผู้ปฏิบัติธรรมสายพระป่ามาเป็นนายกรัฐมนตรี เราลองมาพิจารณากันว่าในช่วงหนึ่งปีกว่าๆ ภายใต้การบริหารของนายกฯท่านนี้ มีอะไรดีขึ้นบ้างไหม?

สำหรับพล.อ.สนธิ บุญยรัตกลิน ประธาน ค.ม.ช.มุสลิม เราไม่ควรแม้แต่จะหวังอะไรจากคนๆนี้ แค่หน้าด้านแต่งตั้งกรมการศาสนาเป็นมุสลิมเสีย ๘ คน พุทธ ๒ คน คริสต์ ๑ คน จากเต็มคณะ ๑๑ คนได้ ทั้งๆที่พุทธศาสนิกชนนั่งอยู่เกือบทั้งสภาฯ

กรณีตั้งกรมการศาสนาไม่สมดุลย์เช่นนี้สมาชิกสภานิติบัญญัติต่างก็เฉยอยู่ได้ ก็นับว่าเป็นกรรมของแผ่นดินไปแล้ว ถึงแม้ว่าประธานค.ม.ช.มุสลิมจะจบอายุราชการหมดอำนาจไปแล้วก็อย่าได้วางใจ

อิสลามเขามีเป้าหมายที่แน่นอน มีเหตุผลที่เป็นข้ออ้างจะนำไทยให้หลุดพ้นจากความเน่าเฟะของสังคม เป็นข้ออ้างเพื่อความปรารถนาดีต่อเพื่อนมนุษย์ เขาเชื่อว่าถ้าหากเปลี่ยนไทยเป็นรัฐอิสลามได้เขาได้บุญมหาศาล หลังจากนั้นเราคนไทยทุกคนต้องสนับสนุนให้พวกผู้ก่อการร้ายวางระเบิด ฆ่าตัดคอเพื่อนบ้านของเราต่อไปเพราะตอนนั้น....กลายเป็นหน้าที่ไปแล้ว

ขอถามผู้ที่สร้างสถานการณ์จนเป็นเงื่อนไขให้ใช้อ้างเพื่อยึดอำนาจฉิกรัฐธรรมนูญว่า ไม่รู้สึกละอายบ้างเลยหรือ ? กับการถูกหลอกใช้ให้ทำร้ายแผ่นดินและพระพุทธศาสนาของพวกเขาเอง

คุ้มกันไหม ? กับการ “เผาทั้งป่าล่าหมีเพียงตัวเดียว” จนเพื่อนบ้านที่เคยล้าหลังเราขณะนี้กำลังแซงหน้าเราไป เราเคยแข่งขันกับสิงคโปร์ มาเลเซีย บัดนี้ได้เห็นเวียดนามกำลังจะแซงหน้าเราไป ประเทศเขมรก็กำลังขุดน้ำมันขึ้นมาใช้ แล้วไทยละ ? กำลังทำอะไรอยู่ ? คิดกันหน่อย

เมื่อทบทวนเหตุการณ์ศาสนาพุทธล่มสลายในอาณาจักรเก่าๆจากประวัติศาสตร์ กับความไร้เดียงสา เรื่องความมั่นคงด้านศาสนาในยุคปัจจุบันแล้ว ทำให้เชื่อได้ว่าการเปลี่ยนไทยเป็นรัฐอิสลามต้องสำเร็จแน่นอน ด้วยน้ำมือผู้มีอำนาจของแผ่นดินที่ไร้กึ๋นนี้แหละ!

ท่านผู้อ่านที่เคารพ ท่านเห็นแล้วยัง ? ว่า เราสมานฉันท์กับโจร แต่มุ่งพิฆาตพวกเดียวกันเอง ทำให้เห็นว่าเราขาดทั้ง “สติ และ ปัญญา” เห็นได้จากยุทธการ “เผาทั้งปล้ำหมูตัวเดียว” เมินปัญหาสังคม ไม่รู้จักใช้พุทธศาสนาองค์กรที่อยู่ใกล้ตัวแก้ไขปัญหาให้ตัวเอง

ท่านผู้อ่านเห็นด้วยหรือไม่? ว่าปัญหาสังคมที่เละเทาะและเน่าเฟะจนกระทั่งลูกหลานของเราตกอยู่ในความเสี่ยงจากพิษทางสังคมอยู่ทุกวันนี้ เป็นแผลเน่าที่เปิดโอกาสให้เพื่อนต่างศาสนานำไปชี้ให้ลูกหลานของเขาดูเพื่อสร้างความภูมิใจในศาสนาของเขา และเขาบอกกันเองว่า “พระเจ้านำมาถูกทางแล้ว”

ถ้าต่างศาสนาจะลัทธิพุทธ เขาไม่เอาพระธรรมมาวิจารณ์ให้ร้ายเพราะไม่มีข้อตำหนิ แต่จะยกเอาปัญหาสังคมมาพูดด้วยความเป็นห่วงเป็นใยและปรารถนาดี

ท่านผู้อ่านเห็นหรือไม่ว่า ปัญหาสังคมทุกวันนี้เกิดจากการที่ทุกสาขาอาชีพทุกภาคส่วนของสังคมพยายามแสดงให้ใครๆเห็นว่าตนเองมีหัวก้าวหน้าเป็นยอดนักคิดมีวิสัยทัศน์สุดสากล เป็นยอดนักกฎหมาย แม้แต่ผู้รอดตัวเป็นผู้รู้พระไตรปิฎก ก็ได้หันไปมองว่าในขบวนการปฏิบัติจริง มี “พุทธธรรม” ร่วมอยู่ด้วยหรือไม่? หรือดีแต่พูด แต่ที่หายไปแน่ๆเห็นๆ คือ “หิริโอตตปัสะ” คือ ความละเอียดรอบคอบ เห็นได้ทันทีที่ยกพุทธธรรมมาป้ายสีให้ร้ายฝ่ายตรงข้าม

****หมายเหตุ ; ขยายความเรื่องนักวิชาการมุสลิมในกระทรวงศึกษาธิการค้านนักวิชาการชาวพุทธ บรรจุกว่า “พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติ” ลงในตำราเรียน ใน หัวข้อ “องค์กรพิทักษ์สังคม” ข้างต้น ข้อมูลนี้อยู่ในบทความ**

“ได้ ดร.เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง โดย ดร.ปฐมพงษ์ โพธิ์ประสิทธิ์นันท์”

จากเว็บไซต์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย News MBU. 20 พ.ค. 50

http://www.news.mbu.ac.th/index.php?option=com_content&task=view&id=476&Itemid=0

ผู้เขียนได้คัดบทความได้ ดร.เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง เฉพาะข้อที่ ๒ จากหลายหัวข้อ ดังนี้

จากข้อที่ ๒ ดร.เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง กล่าวว่า

“รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย “พุทธศักราช” ๒๕๔๐ และร่างรัฐธรรมนูญฉบับที่กำลังพิจารณากันอยู่นี้ บัญญัติว่า “พระมหากษัตริย์ทรงเป็นพุทธมามกะ และทรงเป็นเอกอัครศาสนูปถัมภก” นั่นก็มีผลบังคับในทางกฎหมายตามมาว่า พระประมุขของราชอาณาจักรไทยต้องเป็นผู้นับถือศาสนา

พุทธ และทรงมีศาสนาพุทธเป็นศาสนาประจำใจ ทรงไว้ซึ่งทศพิธราชธรรมอย่างบริบูรณ์ ทรงเป็นธรรมราชาอย่างแท้จริง ซึ่งในทางพฤตินัยก็เข้าใจได้ต่อไปว่า ศาสนาพุทธเป็นศาสนาประจำชาติของไทยอยู่แล้ว

ดังนั้น การจะบัญญัติหรือไม่บัญญัติ “ศาสนาพุทธเป็นศาสนาประจำชาติ” ไว้ในรัฐธรรมนูญ จึงไม่ใช่เรื่องที่จะต้องพิจารณาแล้วว่า ข้อเท็จจริงในประเทศเป็นอย่างไร? คนส่วนใหญ่นับถือศาสนาอะไร? หรือต้องการจะสื่อนัยยะหรือสัญลักษณ์ความหมายใดไว้ในรัฐธรรมนูญ? เท่านั้น แต่จะต้องพิจารณาด้วยว่า หากบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญอันเป็นกฎหมายสูงสุดแล้วก็จะต้องมีการใช้บังคับแก่ประชาชนในประเทศในรูปกฎหมายอย่างจริงจังด้วย”

โต้ เจิมศักดิ์ ๗:

“ดร.เจิมศักดิ์ต้องไม่ลืมว่า เมืองไทยเป็นนิติรัฐ (legal state) หมายความว่า เป็นรัฐที่ต้องอาศัยกฎหมายในการธำรงรักษาความสงบเรียบร้อยในบ้านเมือง บรรดากฎหมายทั้งหมดที่มี กฎหมายรัฐธรรมนูญ (Constitutional Law) ถือว่าเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ รัฐธรรมนูญระบุว่าจะอย่างไรต้องใช้บังคับอย่างนั้น ดังนั้น กฎหมายรัฐธรรมนูญต้องบัญญัติไว้ให้ชัดเจนที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

แม้รัฐธรรมนูญที่แล่วมา เช่น รัฐธรรมนูญฉบับพ.ศ. ๒๕๔๐ จะใช้คำว่า “พุทธศักราช” ก็ดี มีคำว่า “พระมหากษัตริย์ทรงเป็นพุทธมามกะ” ก็ดี มีคำว่า “พระมหากษัตริย์ทรงเป็นเอกอัครศาสนูปถัมภก” ก็ดี แต่ไม่ได้หมายความว่า “พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติ” แต่อย่างใด ใครที่คิดอย่างนั้น ถือว่าคิดเข้าข้างตัวเอง เพราะกฎหมายรัฐธรรมนูญต้องมีความตรงไปตรงมา

สมัยรัฐบาลพ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร นักวิชาการชาวพุทธได้ระบุคำว่า “พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติ” ลงใน

ตำราเรียน แต่นายวินัย สมะมะอุน ซึ่งเป็นมุสลิมคัดค้าน (ดังจดหมายลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ ถึงอธิบดีกรมวิชาการ) บอกว่า “ไม่ปรากฏในรัฐธรรมนูญเรื่องศาสนาประจำชาติ การจัดทำสารควรสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ เนื่องจากสารเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร

และหลักสูตร และหลักสูตรออกโดยอาศัยอำนาจพรบ.การศึกษา และพรบ.การศึกษาออกโดยอาศัยรัฐธรรมนูญ เมื่อรัฐธรรมนูญไม่บัญญัติเรื่องศาสนาประจำชาติก็ไม่ควรกำหนดไว้ในสารดังกล่าว และน่าจะถือว่าขัดกับรัฐธรรมนูญ”

นี่คือการตีความกฎหมายรัฐธรรมนูญตามที่เห็นตัวอักษรต่างๆ ไป อธิบดีกรมวิชาการในสมัยนั้น (หรือพูดรวมๆ ก็คือ คณะผู้บริหาร “กระทรวงศึกษาธิการ” ในยุคสมัยของนางสิริกร มณีรินทร์ เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และ ดร.ทักษิณ ชินวัตรเป็นนายกรัฐมนตรี) ยอมรับโดยคุณฐิ และสั่งให้กรมวิชาการตัดคำว่า “พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติ” ออกจากตำราเรียนวิชาพระ พุทธศาสนาของกระทรวงศึกษาธิการทุกระดับชั้น

การที่นายวินัย ธรรมะสุน สามารถเคลื่อนไหวอย่างประสบความสำเร็จก็เพราะ ไม่มีใครเชื่อแนวคิดของนายเจิมศักดิ์ ปิ่นทองว่า แม้จะใช้คำว่า “พุทธศักราช” ในรัฐธรรมนูญก็ดี “พระมหากษัตริย์ทรงเป็นพุทธมามกะ” ก็ดี “พระมหากษัตริย์ทรงเป็นเอกอัครศาสนูปถัมภก” ก็ดี ไม่ได้แปลว่าจะหมายความว่า “พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติ” ดังที่นายเจิมศักดิ์เข้าใจแต่อย่างใดไม่ว่า